

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. С.З., 11.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С.З., ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мариана М. Мавродиева

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно гражданско дело № 20265500500161 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба на ЗАД „А.“ АД, гр.С. против действието на ЧСИ К.А., рег.№ **, с район на действие - ОС - С.З. - постановление за разноси от 13.01.2026г., по изп. д. № 1357/2025г. по описа на ЧСИ, с което се отказва намаляване размера на определеното по реда на чл. 38, ал.1 т.2 Задв. адвокатско възнаграждение на пълномощника на вискателя - 606.01 евро /1185.25 лева/.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното действие на ЧСИ е неправилно, като излага съображения, че приетите за събиране разноси за адв. възнаграждение не следва да се съобразяват с Наредба № 1 за възнагражденията за адвокатската работа, а с други фактори, например положени часове труд. Евентуално счита, че съгласно чл. 10 от Наредба № 1 от 2004г. за образуване на изпълнително дело се дължи възнаграждение – 200 лв. / 102.26 евро/, а по делото липсват данни за извършване на други правни и фактически действия от страна на вискателя и адвоката му за удовлетворяване на вземанията съгласно чл.10, т. 2 от наредбата. Счита, че предвид факта, че дружеството длъжник е с публично оповестени банкови сметки, изпълнителните действия за събиране на суми от сигурен платец не представлявали правна сложност, поради което присъденото адв.

възнаграждение било прекомерно.

Моли съдът да отмени обжалваното действие– постановление за разноски като незаконосъобразно и да намали адв. възнаграждение, като при определянето му се отчетат часовете положен труд и усилия от страна на адвоката, които да се остойностят на база следни пазарни цени, както и размера на пропорционалната такса по чл.26 от Тарифата към ЗЧСИ.

Ответникът по жалбата – М. З., чрез пълномощника си адв. Х. Х. в постъпилия по делото писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна и моли да се остави без уважение.

Съгласно чл. 436, ал. 3 ГПК, по делото са приложени мотиви на ЧСИ К.А., в които се взема становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като обсъди направените оплаквания в жалбата, становището на другата страна и като прецени приложените по служебно изготвената преписка по изпълнително дело № 1357/2025г. по описа на ЧСИ К.А., рег.№ **, с район на действие ОС- С.З., писмени доказателства, намира за установено следното:

Жалбата е допустима като подадена в срока по чл. 436 от ГПК, от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт на ЧСИ и е редовна. Внесена е дължимата по делото държавна такса – 12.78 евро.

Производството по изпълнително дело № 1357/2025г. по описа на ЧСИ К.А., с рег.№ ** на Камарата на ЧСИ, с район на действие ОС- С.З. е образувано по молба, подадена на 17.12.2025г. от М. З., чрез адв. Хр. Х., въз основа на изпълнителен лист от 18.12.2025г., издаден по т.д.№ 11/24г. на ОС – С.З., в. т. д.№ 229/2025г. по описа на ПАС и т.д.№ 1820/2025г. на ВКС за сумата 17 450 лв. – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ за трите инстанции.

С молбата е поискано извършване проучване на имущественото състояние на длъжника по делото и определяне на изпълнението по реда на чл. 18 ЗЧСИ.

Представено е пълномощно и договор за ПЗС от 19.12.2025г., с пълномощник адв. Х. Х. и договорено възнаграждение по реда на чл. 38, ал.1, т.3 ЗАдв.

С разпореждане от 22.12.2025г. ЧСИ е образувал производство за следните суми: неолихвяема сума по ИЛ – 17450 лв., 1185.25 лв. – определени от ЧСИ разноски за процесуално представителство по реда на чл.38, ал.1, т.2 от ЗАдв.; 192 лв. – такси ЧСИ; 7.00 лв. - допълнителни разноски.

Изплатена е ПДИ до длъжника, получена на 29.12.2025г. В ПДИ, ЧСИ е посочил сумата 1605.74 лв. с ДДС, представляваща пропорционална такса по т.26 върху материалния интерес за вземането към датата на ПДИ - 22.12.2025г.

При определяне размера на възнаграждението за един адвокат, съгласно чл.78, ал.5 от ГПК, във връзка с чл.36 от Закона за адвокатурата, ЧСИ е приложил разпоредбата на чл.10 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, съгласно която за защита и съдействие по изпълнително дело възнаграждението за образуване на изпълнително дело е 200 лв., а за процесуално представителство, защита и съдействие на страните по изпълнителното дело и извършване на действия с цел удовлетворяване на парични вземания от 10 000 лв. до 25 000 - 1/2 от съответното възнаграждение по чл.7, ал.2, т.3 от Наредбата.

На 05.01.2025г. по изпълнителното дело е постъпила молба от длъжника за намаляване на адв. възнаграждение на взыскателя и пропорционалната такса по чл. 26 от Тарифата към ЗЧСИ.

ЧСИ е администрирал възражението на длъжника и на 09.01.2025г. по изп. дело е постъпило подробно становище от адв. Хр. Х..

С обжалваното постановление от 13.01.2026г. ЧСИ е оставил без уважение възражението на длъжника за намаляване на възнаграждението на адвоката на взыскателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът, от правна страна, намира следното:

Размерът на възнаграждението на адвоката на взыскателя по изп. дело, при оказана безплатна правна помощ, съдът намира, че трябва да бъде справедлив и обоснован и да съответства на фактическата и правна сложност на делото, извършените процесуални действия и тяхната значимост за защита на интересите на страната. С оглед решение на СЕС от 25.01.2024 г., постановено по дело С-438/22 г., при определяне размера на подлежащите на възстановяване разноски за адвокатско възнаграждение на страната, в чиято полза е разрешен спорът, и при приложение на разпоредбата на чл. 38 ЗАдв, съдът не е обвързан от посочените в Наредба № 1/09.07.2004 г. минимални размери на адвокатските възнаграждения. Възнаграждението на адвоката следва да бъде определено при съобразяване фактическата и правна сложност на делото, както и съобразно действително извършената работа. Съгласно съществуващата съдебна практика на ВКС, приетата от Висшия адвокатски съвет, НМРАВ, към която чл. 38 ЗАдв препраща, не намира приложение в никоя част, тъй като противоречи на правото на ЕС. Задължителни остават разясненията в т. 3 от Тълкувателно решение № 6/2012 от 06.11.2013 г. на ОСГТК на ВКС за процесуалните правомощия на съда и критерия за упражняването им, израз на основното начало в гражданския процес за социална справедливост и достъп до правосъдие. Съчетано се прилагат принципът за достъпност до адвокатска защита като гаранция за достъп до правосъдие, възмездният характер на тази защита със зачитане на разумно и пропорционално възнаграждение и правилата за възлагане отговорността за

разноски, съобразно изхода на делото в гражданския процес. Отчита се разумната връзка на пропорционалност между използваните средства и целите, които трябва да бъдат постигнати - за справедливо възмездяване на положения от адвоката труд, при съобразяване на фактическата и правна сложност на делото и действително извършената работа, без за съда да са обвързващи диктуваните минималните размери по приетата от Висшия адвокатски съвет Наредба № 1/2004 г. /в този смисъл – определение № 1640/04.04.2024 Г. по ч. гр. д. № 3549/2023 г. на ВКС, III г. о.; решение № 409/26.06.2024 г. по гр. д. № 1857/2023 г. на ВКС, III г. о. и др./. Разрешенията, дадени от ВКС, са напълно приложими и в изпълнителния процес.

При съобразяване на извършените от пълномощника на вискателя действия по изпълнителното дело – изготвяне и подаване на молба за образуване на изп. производство, изготвяне и представяне на становище пред ЧСИ по повод възражение на длъжника относно определения по делото адв. хонорар по реда на чл. 38 ЗАдв., изготвяне и представяне становище пред ОС по повод образувано в.гр.д. във връзка с разноските на вискателя, предвид ниската фактическа и правна сложност на изп. дело, с оглед факта, че длъжникът е застрахователно дружество, предвид размерът на вземането и обстоятелството, че до момента на изпращане на изпълнителното дело до съда по него не е постъпило изпълнение от страна на длъжника, съдът намира, че справедлив и обоснован размер на адв. възнаграждение на пълномощника на вискателя е 200 евро.

Ето защо съдът намира, че подадената жалба е основателна. Обжалваното постановление, с което се отказва намаляване на адв. възнаграждение на пълномощника на вискателя следва да бъде отменено и вместо него да се постанови намаляване на адв. възнаграждение от 606.01 евро /1185.25 лв./ на 200 евро.

Основателна е жалбата и в частта относно дължимата пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ, която следва да бъде намалена съразмерно на събраната сума, след намаляване на адв. възнаграждение на вискателя от 606.01 евро на 200 евро.

Водим от горните мотиви, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ЗАД „А.“ АД, гр. С. – длъжник по изп. дело № 1357/2025г. по описа на ЧСИ К.А., рег. № ** на КЧСИ, с район на действие ОС - С.З., постановление от 13.01.2026 г., с което е отказано намаляването на определеното по реда на чл.38 ЗАдв адвокатското възнаграждение за процесуалния представител на вискателя – 606.01 евро, като вместо това

ПОСТАНОВЯВА:

НАМАЛЯВА размера на определеното по реда на чл. 38, ал.1, т.3 от ЗАдв. по изп. д. № 618/2025г. по описа на ЧСИ К.А., рег. № ** на КЧСИ, с район на действие ОС - С.З. адвокатско възнаграждение на пълномощника на възискателя М. З. – адв. Х. Х. от 606.01 евро /1185.25 лв./ на 200 евро, както и размера на дължимата пропорционалната такса по т.26 от Тарифата за ТРЗЧСИ, съобразно намаляване размера на адв. хонорар на 200 евро.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____